

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Novissima Polyantha, In Libros XX. Dispertita

Dominicus

Francofurti, 1613

Conuitium

[urn:nbn:de:hbz:466:1-97211](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-97211)

non negredimur, quoniam qui a paradisi gaudiis per delectationem recessimus, ad hac per lamenta reuocamur: *Hom. 10. sup.*

Uita de peccatore conuersio quam de iusto stante gaudium fit. In quoque & dux in proelio plus eum militem diligit, qui post fugam inuenit hostem fortiter peremit, quam illum qui nunquam pugnavit, & nunquam aliquid fortiter fecit. Sic agricola illam terram amat quae post spinas vberes fruges profert, quam quae nunquam spinas habuit, & nunquam fertilem messem producit: *Hier. 31. sup. Euan.*

Prima vigilia est pueritia, secunda adolescentia, tertia senectus. Ego in prima vigilia vigilare noluit, secundam custodiat: ut accideri a prauitatibus suis in pueritia neglexit, ad vias vitae in tempore iuuentutis euigilet: & quia ad vias vitae iuuentutis non euigilat, saltem in senectute respiciat: Nam quos non reuocantur tolerat, non conuersos diuini damnat. *In Hier.*

Conuertimini ad me in toto corde vestro. Corporis conuersio non est, nisi forma siquidem conuersionis est, non uicium uirtutem gerens, & speciem pietatis. *Bernh. sup.*

Non omnes ignorare Deum, qui nolunt conuerti ad eum, Neque in malis procul dubio reuolunt, nisi quia grauem & seuerum iugum super se habent, & implacabilem, qui misericors & benignus est, qui amabilis est, & mentitur iniquitas sibi, sed non sibi ipsis: pro eo quod non est. *ibid.*

Solent tunc primordia conuersionis acrius insurgere tentatio, quae concitandis; ut vix possint extingui iacula ignita Diaboli.

Conuersorum blandis refoeunda sunt modis, ne si ab exercitiis exterriti ad priores lapsus recurrant. Qui enim in malis sine lenitate erudit, exasperare potius quam corrigere solet. *id. de sum. bon. c. 8.*

Conuersionem quasi pacem in homine habent, quantum respelluntur, arctiore virtute confurgunt. *ibidem c. 9.*

De seruo post conuersionem tentari, quatenus a corporis generis sollicitantibus vitis ad virtutes animi per exercitia conuertatur. *ibid.*

Conuersio conuersio in pristinos errores reducit, ac viuendi ratio resolat. *Cap. 10.*

Conuersus dum conuersus pro animae salute mutatio loci, plebs, etiam dum mutatur locus, mutatur mentis affectus. Cohaerent enim inde etiam corporaliter euelli, ubi quisque illecebra delectatur. Nam locus ubi quisque praue vixit, hic aspectus opponit, quod semper ibi vel cogitauit vel gessit. *ibid.*

Conuersus quando flauescunt crines, caro nitescit burnea, oculi geminis facies rosea decoratur, valetudo corporis vires subleuatur, iuuenilis aetas longioris vitae spatium reprobmittit: quantum vixit etiam corporis sensus, visus acutior auditus, et cetera. *id. de sol. c. 10.*

Deo se solent praemium Ioannis expectant. *Hugo de claus. c. 10.*

Conuersus hostiam viuentem, Deo placentem, immaculatam aures, non pede, non cauda carentem. Audiatur conuersio, quibus ex defectu senectutis aures obruantur, turbantur, & ut cuncta breuiter perstringam, ipsi in se offerunt agnum immaculatum: sed ut ita conuersum curatum. Sicut enim porcus in immundiciis: sic fenex in vitis: & sicut porcus siliquis pacitur, sic fenex fabulis delectatur. *ibid.*

Conuersus muratio, sed conuersio, sensuum aduersa depellit, & spes fugat, desperationes abiecit, excludit angustias, & intra domum uicini pectoris laetitia diuinae aeternam preparat manent. *id. de sol. c. 10.*

Conuersus cum Hierosolymitanis habitat Iebuseus: interim in horum animalia sunt saluina & abies, vitica & myrtus. In horum animalia alba & nigra, agni & hirci. In reti Petri pisces sunt spinas, zizania inter spicas. In area domini granum est. In cella Christi vinum cum agrella, oleum cum amurru. Quae futurae sunt. Primi nouissimi, & nouissimi primi. *id. in quodam epist.*

Conuitium.

DEFINITIO: ET ETYMOL.

CONUITIUM, Graece *δαιδωλος*, & *δαιδωλος* conuicior, aris, & cetera. Est autem conuicium maledictum cum contumelia.

Cicero: Maledictum autem nihil habet propositi, praeter contumeliam, quae si petulantius iactatur conuicium; si facit, ut banitas nominatur. Nec Labeo nisi iurisconsulto assentiendum puro, qui conuicium putat a uocum concitatione, vel conuictu derivatum; & id esse, quod cum clamore publice fiat. *Ut dicit rex. in l. item apud Labeonem. 3. Conuicium. ff. de iur. Quid autem a contumelia differat conuicium, vide infra in Sessuratio.*

SENTENTIAE PATRVM.

Si uilitate proximi moueor in laudibus meis: cur minus moueor si quisquam ab aliis iniuste vituperetur, quam si ego? cur ea contumelia magis mordeor, quae in me, quam in alium eadem iniquitate coram me iacitur? *Aug. lib. 10. confes.*

Si non autem solum percutit iracundia criminantis, verum etiam conscientiam mordet veritas criminis: quid mihi prodest, si me continuis laudibus mundus attollat? Itaque malam conscientiam sanat laudantis praeconium, nec conuulserat conuiciantis opprobrium. *Contr. Petri. lib. 3.*

Leuis quidem sermo, quia leuiter uolat, sed grauius uoluerat: leuiter transit, sed grauius uicit: leuiter animum penetrat, sed non leuiter exit: leuiter profertur, sed non leuiter reuocatur. Facile uolat: ideo facile charitatem uolat. Tenuis membrum lingua arumen vix teneri potest, substantia quidem infirmum atque exiguum, sed usu magnum & validum inuenitur: tenuis est & lata, ideo aptissimum euacuandis sordibus instrumentum. *Bern. in quodam serm.*

Conuicia quis facile tolerat, cum in secreto mentis ad mala perpetranda recurrit. *Greg. lib. 3. Moral.*

Nihil facius, nihil uolentius amaris asperisq; sermonibus, quorum vulnera tanto difficilius curantur, quanto facilius profertur. *Val. epist. in quodam serm.*

Inuenimus multos aliquoties uno atque eodem sermone dulcibus uerbis uenena miscere, & fictis pacis blanditiis, litum pugnas introire. Quid istis infelicibus: quid periculo sit esse potest, qui fallacis linguae studio uita infidantur alienae? *ibid.*

Videmus frequenter uerborum facta in crimen venire, & nimis facultate uerborum amicitias odia succedere: quando autem potest fieri, ut homo aut magiloquus, aut maliiloquus, non habeatur ingratus? *ibid.*

Quamuis quis vitam fidei muniat, scientia regat, castitate & sobrietate componat: nihil est quod in homine placeat, si in toto corpore lingua displiceat. *ibid.*

Plana victoria est a clamazione tacere, & non respondere proudanti. Habet enim mercedem, & de tua patientia, & de fratris medela, si obliuioni detur iniuria. Sicut nihil est deformius quam respondere furiosis: ita nihil uilius quam tacere proudantis. Nullus est finis inimicitias, nisi ad tempus obtemperemus iratis. *ibid.*

SENTENTIAE PHILOSOPHICAE.

Malis displicere, laudari est: nullam auctoritatem habet, ubi qui damnatus est, damnat. Male de me loquuntur homines, quia bene loqui nesciunt: faciunt, non quod me reor: sed quod solent. *Senec. 77. epist.*

A quo animo audienda sunt imperitorum conuicia, & ad honesta uadenti contemendus est ipse contemptus. *ibid.*

Multi cum aliis maledicunt, sibi ipsi conuicium faciunt. *idem de moribus.*

Turpia ne dixeris, paulatim enim pudor rerum per uerba deducitur. *ibid.*

Non potest generosus animus contumeliam pati. *De sententijs orat.*

Si merito obiurgauerit te aliquis: scito quia profruit: si immerito: scito quia prodesse uoluit. *Sen. in Epist.*

APOPHTEGmata.

Demosthenes a quodam conuictus laceffitus, Committor, inquit, in certamen, in quo qui superior euasit, inferior est: & qui uicerit uictus est. *Eras. Ror. lib. 4. apoph.*

Chrysippus a quodam improbo multis affectus conuictus: Optime, inquit, fecisti, quod nihil eorum, quae in te sunt praeterieris. *Anton. & Max. ser. de uisap.*

Idem, audiens quosdam ipsi conuictari & obloqui: atqui ego, inquit, sic vitam degam, ut illis nemo sit crediturus. *Eod. ser.*

Cleobulus dicebat conuictorum reprehensionem illos non attingere, qui secundum uirtutem uiuunt. *ibid.*

Plato, quum reprehenderis conuictose, inquit, uide num quid a te conuictio dignum designatum sit: si nihil tale actum est, fumum esse illud conuictum existimato. *Ant. de ser. obloquit.*

Anonymus, Sapienti cuidam quum aliquis diceret me praesente tibi a certo quodam conuictum factum est: tum ille, Nisi tu, inquit, libenter audiuisses, nunquam ille mihi esset conuictus. *Eodam serm.*

Scopellanus eos qui conuictis agerent, existimantes sese hoc pacto declarare animi magnitudinem, aniculas appellare solebat, non tantum ebrias, sed & rabidas. *Philost.*

Demades tibiis similes esse dicebat Athenienses, quod adempta lingua nihil reliquid rationis haberent. *Stob. serm. de Imp.*

Anonyma. *Philippus* Macedonum rex, cum iudicaret vino madidus, & perperam sententiam contra mulierem tulisset: illa intelligens errorem esse vini, non regis. *Prouoco*, inquit, ad *Philippum*, sed *lobrium*. *Erast. l. 3. apoph.*

Philippus Athenienses comparabat statuis quibusdam, quæ nihil aliud quam os haberent: & magna pudenda. *Stob. sermon. de Imprudentia.*

Idem. Eum conuitiis afficiebat quidam effreni lingua præditus: eumque amici hortantur ut conuitiatorem persequeretur: Absit, inquit ille, ne amplius affectus & implicatus plura in nos iaciat maledicta. *Ant. serm. de contumelia.*

Idem. Dicebat se suis conuitiatoribus gratiam habere, quod ab his melior redderetur. Ego enim, inquit, studens illos mendacii conuincere, si quid improbe fecerint, muto consilium, & penitentia factum emendo. *Ibid.*

Diogenes cuidam conuitori. At nec mihi (inquit) credit quisquam te laudanti, nec tibi me vituperanti. *Ibid.*

Cicero. Cum *Pompeius*, Gallum quendam, qui ad se à *Cæsare* transugerat, ciuitate Romana donasset: O hominem (inquit *Cicero*) Bellum, qui Gallis ciuitatem promittit alienam, cum nostram nobis non possit reddere. *Plut.*

Idem, Adolefcens quidam accusatus, quod patrem placenta uenerata sustulisset, cum stomachabundus minaretur se probris laceraturum *Ciceronem*: Hoc, inquit ille, malum quam placentam, anticipi prædicto partitium illi obiciens. *Erastinus lib. 4. apoph. ex Plut.*

C. Memmius, cum accusaret *Belliam* reum, cui patrõnus erat *Scaurus*, ac forte funus quoddam diceretur: Vide (inquit) *Scature*, mortuus rapitur, si potes esse possessor, notans *Scaurum*, qui male audiebat, quod *Phrygonius* *Pompeii* bona sine testamento possideret. *Erast. 5. apoph.*

Cassius, *Iulio Cæsare* iam per insidias interfecto, sedaroque tumultu populi, cum *Brutus* ad *Lepidum* propinquum suum, *Cassius* vero ad *Antonium* proficisceretur, inter conandum cum *sermone* (ut fit) de multis rebus haberent: tum vero *Cassius* *Antonius* interrogauit, An nunc etiam (inquit) pugionem sub axilla geris reconditum? Certe, inquit, longe maximum: si quidem tu quoque regnum affectabis. *Xiphil. Dion. abbreviator in Iulio.*

Anonymus. *Cæsar* *Augustus* cum uidisset adolefcem oris similitudine sibi similem, interrogauit, num aliquando mater eius Romæ fuisset. Negauit ille: sed sentiens conuicium, statim retorfit in auctorem, adiciens. Sed pater meus sepe Romæ fuit. *Augustus* ludens, suspicionem intendebat in matrem adolefcens, uelut ab ipso stupratam, & adolefcens protinus eam suspensionem retorfit in matrem *Cæsar*is, aut in sororem. Nam oris similitudo non magis arguebat illum esse *Cæsar*is filium, quam fratre aut nepotem: *Erast. lib. 4. apoph. ex Suet.*

Anacharsis, exprobranti cuidam *Artico*, quod natus esset in *Scythia*: Mihi, inquit, probro est patria tu patria. *Laert. l. 1. c. 6.*

Diogenes, *Aristippus* philosophus, & *Socrates* discipulus, cum uidisset *Diogenem* olera lauante, accessit: Si *Diogenes*, inquit, sciret ut regibus, non uelceretur crudis oleribus. Contra *Diogenes*: Si *Aristippus* didicisset esse contentus oleribus, non esset canis regius: hoc est, non adularetur *Dionysio* regi, ut eibum ex aula eius caperet. *Laert. l. 2. c. 8.*

Idem. *Diogenem* quidam amentem uocabat, cui ille: Amens quidem non sum, non tamen eandem quam vos mentem habeo. *Stob. serm. de Prudentia.*

Idem. Cuidam probris gratia obiciens egestatem, quum ipse esset homo scelerosissimus: Ob rerum egestatem, inquit, neminem uisitor queri, ob malitiam autem quam plurimos. *Erast. l. 3. apoph. in fine.*

Idem, *Platone* de quibusdam disserente, *Diogenes* præsens, non attente animaduertebat. Quamobrem indignatione commotus *Plato*: Quin, inquit, diligenter sermones meos aufcultas, canis? Qui nihil periturus: At ego, inquit, nunquam eo sum reuerfus, unde ueni, quod canes solent. Obscure taxans ipsius in *Siciliam* profectio nem. *A. liam. lib. 4. de Varia bist.*

Idem. Quidam ei obiciebat, quod olim falsam monetam signasset: Fateor, inquit *Diogenes*, fuisse tempus quo eram talis qualis tu nunc es: qualis autem ego nunc sum, tu profecto futurus es nuncquam. *Laert. l. 6.*

Idem. Philosophi uulgo nomine male audiebant, quod deos aut non crederent esse, aut contemnerent. Hoc inueniens *Lytias*, interrogabat *Diogenem* crederetne esse deos? Cui *Diogenes*: Qui conuenit, inquit, ut non credam, quum persuasum habeam, te diis inuisum esse: Hoc dictum quidam attribunt *Theodoro*. Non respondit ad questionem, sed in contumeliose interrogantem retorfit sermonem. *Laert. l. 6.*

Socrates acrius obiurganti familiariter quempiam in conuitio, *Plato* dixit: Nonne satis erat hæc illi dixisse teor sum? Cui *Socrates*: Et an non tu quoque rectius fecisses, si hæc mihi teor sum dixisses? *Erast. l. 3. apoph. ex Plut.*

Stilpo, quum ois omnium hominum oculi in solum *Stilponem*

nem conieci essent, quidam ad *Stilponem*: Si conuicium mirantur ut beluam: Nequaquam, ait, sed ut uerum mirantur me bestia. *Laert. l. 2. c. 2.*

Onathana reprehensa à *Stilpone* philosopho, quod conuicium periret: Tu, inquit, egoque *Stilponem* in eodem conuicium, qui adolefcens tecum uersantes in utilia quibusdam sophimata doces, ut nihil referat, cum philosopho cum meretrici. *Erast. lib. 6. apoph.*

¶ SIMILITVDINE

D. Chrysof. quemadmodum si infles in scintillam incendium, contra uero si inspuas, extinguis: & uerum non est, quoniam utrumque ex ore tuo proficitur. *Idem* uicis alperferis proximum: si inflatas ac ueroces impetum excitas ignem illius, & accendis carbones: si mitis ad moueas sermones, priusquam exardescat, iram moderaris. *Hom. 3. Pericul. esse audire pestem. fol. 21.*

Antonij Monachi. Ut *Cæcias* uentus nubes: sic impetum in se conuicia attrahit. *Part. 2. Melissa. ser. 33.*

Polybog. Sicut qui mente præditi sunt, quando hostium tuunt, non id primum speccant, quid merito patiantur, magis quid ipsos facere deceat: Ita & conuitiatoribus est *Lib. de Hist.*

Plutarchi. Ut ille *Thefalum* *Prometheum* uolentem diodiscere tuber, ac sanauit: Ita sapenumero conuicium diodiam dictum ab inimico uitium animi uel ignem negligetum sanat in moral.

Iaculum si in solidum aliquid incidit, non tangit, quoniam reio, quæ. Ita conuicium in fortem & continentem torum recidit in conuicium facientem in moral.

Asterium existimant opprobriare cupiam corporis, quæ quo non nisi ipse immunis: A multo magis ridet conuicium in alterum conuicere, quod in tercidit. in moral.

Ut qui luctantur, non abstergunt suum puluerem, sed conuicium contaminant, ut mutuo cadant: Sic quidam accepto conuicium id purgant, sed obseruant quid uicium in illos possit, cum in moral.

Ut *Thelephus* non respexit hostem, cuius erat hostis, conuicium quam adferbat: Ita non oportet offendere inimicum, sed si uerum admonet, uerendum est ad uix contemneris in moral.

Ut si uel inimicus ostentat lutum aduersus uerum, non quod lutum, sed abstergit. Ita si quis ostendat maculam uirum, non quod maculam, sed abstergit. *Idem* est conuicium, sed abstergit labes in moral.

Plinij. Ut *Olympicæ* porticus uocem acceptam esse conuicium unde heptaphonon oppidani uocant: Ita quosdam conuicium conuicio, texentate reuertunt: aut si paucis ad loquendum garandi finem non faciunt. *Lib. 4. c. 15.*

Leo cunctis formidatum animal, tantum & ceteris animalibus dat: Ita summi principes infirmorum conuicium nocentem re cogunt. *Lib. 8. c. 16.*

Ut laiciua simiarum febriem excutit *leoni*, Ita inimicus ad faciem aut contumelia, nonnumquam excussa delidia, uerum conuicium si illud non acuit. *Lib. 8. c. 10.*

Erastus. Sicut echo non sonat, nisi cum reddat, conuicium: Ita nonnulli quicquid in ipsos dicitur, in conuicium ueniunt: at non habent quod dicant, nisi dicta referant in moral.

Muræna fuisse non potest interiri, se uia protinus in leue incommodum animam, ut conuicium, qui generum præcellas infracto tulerunt animo. in Simil.

¶ HISTORICA EXEMPLA

Antisthenes cuidam dicenti sibi, maledixit tibi: non mihi (inquit) sed illi, qui in se, quod ille culpatur, mihi maledicere curet, non curo: quia auditus lingua abulthor: cum singulis hominibus lingua sint, finguntur ne, aliquatenus tamen curo: quia eo ipso me facere cadent, quia superioris persone uisus est hoc pati, inferioris habere rem itaque nisi uigente humanitate homini, comparat. *V. d. Max. l. 1.*

Plato, cum quidem ei retulit esse non nullus, qui pueri & maledictis infestarentur. At ego, inquit, ita mores conuicium illis fides nulla habeatur. *Ant. serm. de contumelia.*

Pythems Demosthenem obiecit, quod ipse in eum proferret, olerent, significans illum non nisi decipio, & ad hoc ueritate dicere. Quod dictum ita retorfit *Demosthenes*: Non eodem pretio sibi & illi consistere lucernam: hocam nocturnis conuiciis indulgeret, plus impendens lucernam studio. *Plut. in Demost.*

Aduersus Demadem clamantem, *Demosthenes* uult, ius Mineram: At ista (inquit *Demosthenes*) Mineræ periorie in adulterio deprehensa fuit. Adulterium obicit, quum Mineram poetæ faciant uirginem. *Idem*

Phorem nomine, de stupro suspectum, Demoftheni vigiliis luctationesque obijceret, ubi molestem fuisse, quod lucernam per noctem ha-

Idem, Metello percontanti, quis ipse esset pater, nihilum ignobiliterat exprobrans: Ad istam, inquit, percontationem vt respondere sit difficilius, mater efficit tua, nam Metelli mater audiebat parum pudica. Quin & ipse Metellus matrem referens leuior erat, & inconstans, & affectibus feruens. Cicero conuivium a patre ad matrem transtulit. Tum enim incertus est pater, cum mater non cum vno consuetudinem habet. *Plur. in Rom. apoph.*

Verre, qui filium habebat parum pudice flore etatis ventem, Cicero nem vt parum virum, ac cinadum incessabat conuivitiis. At Cicero: Ignoras, inquit, quod liberis intra fores ita conuivendum sit. Significans hoc conuivium non in ipsum competere, sed in conuivatoris filium. Parentum est autem obiurgare liberos, sed intra domesticos parietes, nec turpia conuivia sunt eliminanda, Eliminat autem, qui aliis impingit, quod ipsius domi committunt liberi. *Plur. in Rom. apoph.*

Plancus cum in causa quadam adesse amico, velletque restem molestem perturbare, interrogavit, quo se artificio tueretur. Sciebat enim illum esse futorem. A tunc lepide retorquens in Plancum Gallam, inquit, subigo. Id quidem futurum habetur instrumentum: sed recte exprobrabat illi adulterium cum Maenia Galla, quod nomine Plancus male audiebat. *Erasmus Roterodamus G. apoph. r. h. g. in.*

§ HIROGLYPHICA.

Nonnulli significatur hieroglyphice conuiviorum contemptio rem. Aquilam figurant statu immobili confidentem, nulla pernarum alperitate terribilem, neq; hiatu rostri minacem, iuxta hanc Cornicem summittere eo gestu, vt lacessere & conuivia facere videatur. *Prer. Val. lib. 19. pag. 178. G.*

Vide Contumelia, Maledicentia.

Conuiuium.

§ DEFINITIO ET ETYMOL.

CONVIUIUM, Græcè συμπόσιον, ἢ συμπόσιον, conuiuium dicuntur. Et est accubatio epularum, secundum Cicronem, qui in libro, qui Caro maior dicitur, vel de Senectute, dicit: Bene enim maiores nostri accubationem epularum, quia vitæ coniunctionem haberet, conuiuium nominauerunt, melius quam Græci, qui hoc ipsum modo compositionem, hoc est, epularum, modo concubationem, quam ἑστιάσιον, vocant. Ab hoc conuiuio, quod est conuiuium facio, & conuiuia, qui ad conuiuium vocatur: Conuiuiones vero, hoc est conuivatorum, non a conuiuendo, sed a conbibendo dicti sunt, quasi conbibentes. Conuiuium, Heb. Mischbrub, potatio, a verbo Schat, ab, bibit, sitiens. Conuiuia, Epularum socius: compotores, Heb. Maru, conuivatores.

Conuiuium laudatur, dummodo detractionibus, & fabulis, & plaufibus turpibus non miscatur. *44. dist. Conu. c. seq.*

Conuiuium clericorum debet præcedere mensæ benedictio, infra mensam lectio, post mensam gratiarum actio. *44. dist. Quamdo autem.*

In conuiuio non cibus, sed cibi auditas reprobatur. *de Conu. dist. 5. Sint tibi.*

Conuiuia hæreticorum & schismaticorum præcipue clerici debent vitare. *24. q. 3. Cler.*

Conuiuia prohibentur, cum sacerdotalis sensus tenuis esse debeat, ne pinguis venter grossam mentem generet. *44. dist. cau. vlt. m. c. seq. 33. dist. Presbyteri.*

Conuiuia nec episcopus, nec clericus absq; necessitate in ecclesia facere debet. *41. dist. Non oportet cler. c. seq.*

Conuiuium triplex est, scilicet animæ, ecclesiæ & beatorum: & quodlibet eorum habet tres epulas. *B. Thom. super Esai. 25. fin.*

§ BIBLICI LOGI.

Conuiuia impiorum qualia, *Esai. 3. v. 12. Osee 4. v. 18. 2. Par. 2. v. 35. damnantur, Prov. 23. 20. Jer. 16. 8.*

§ SENTENTIAE BIBLICAE.

Melius est vocari ad olera cum gaudio, quam ad vitulum saginatum cum odio. *Prov. 16.*

Noli esse in conuiuio potatorum, nec in comestationibus eorum, qui carnes ad vescendum conferunt, quia vacantes potibus, & dantes simbolo consumuntur, & vestietur pannis dormitatio. *23.*

Noli audis esse in omni epulacione, & non te effundas super omentum escam. *Ecl. 37.*

